

I ♥ FEMINISM

**ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟ
ΚΙΝΗΜΑ
ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ**

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ :

ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ ΑΓΑΠΗ , ΜΑΝΕΤΑ ΧΡΥΣΟΥΛΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ : κα. ΚΟΚΚΑΛΑ ΜΑΡΙΛΕΝΑ

ΣΧΟΛΕΙΟ : ΠΡΟΤΥΠΟ ΛΥΚΕΙΟ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΥ

Ο φεμινισμός προερχόμενος από το λατινικό femina που σήμαινε γυναίκα είναι ένα κίνημα και μία αντίληψη για την ισότητα της γυναίκας και του άνδρα σε κάθε έκφανση της κοινωνικής ζωής. Ο συγκεκριμένος όρος ωστόσο είναι από μόνος του πολύ γενικός και περιοριστικός, εφόσον μιλάμε για ένα κίνημα που δε φιλοδοξεί να οριοθετηθεί ούτε χρονικά, ούτε πολιτικά, ούτε κοινωνικά.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΥ

Ο **φεμινισμός** είναι μια συλλογή κοινωνικών θεωριών, πολιτικών κινήσεων και ηθικών φιλοσοφιών, σε μεγάλο βαθμό παρακινούμενη από ή αναφερόμενη σε εμπειρίες γυναικών, ιδιαίτερα σε σχέση με την κοινωνική, πολιτική και οικονομική τους κατάσταση. Ως κοινωνικό κίνημα, ο φεμινισμός εστιάζεται κατά πολύ στον περιορισμό ή εξάλειψη της φυλετικής ανισότητας και στην προώθηση των δικαιωμάτων, των συμφερόντων και των ζητημάτων των γυναικών στην κοινωνία.

Ως όρος, ο φεμινισμός δεν πρέπει να συγχέεται με τον σεξισμό επειδή αποτελούν δυο διαφορετικές έννοιες, διότι ο σεξισμός, σε αντίθεση με τον φεμινισμό, έχει ως στόχο την ανάδειξη του ενός φύλου με ταυτόχρονη υποβάθμιση του άλλου .

Μορφές και Υποκατηγορίες Φεμινισμού

Ο φεμινισμός δεν είναι μια μόνη ιδεολογία. Κατά καιρούς έχουν αναπτυχθεί διάφορες υποκατηγορίες της φεμινιστικής ιδεολογίας. Μερικές από τις πιο γνωστές είναι:

- **Μορφές ισότητας**

Στις οποίες ανήκει ο αμερόληπτος φεμινισμός, ο ατομιστικός φεμινισμός και ο φιλελεύθερος φεμινισμός

- **Μορφές γυναικοκεντρισμού**

Στις οποίες ανήκει ο πολιτιστικός φεμινισμός, ο φεμινισμός φύλου, ο ποπ φεμινισμός και ο ριζοσπαστικός φεμινισμός

- **Μορφές με πίστη στην καταπίεση από την πατριαρχία**

Στις οποίες ανήκει ο αναρχοφεμινισμός, ο Γαλλικός φεμινισμός και πάλι ο ριζοσπαστικός φεμινισμός

- **Μορφές με πίστη στην καταπίεση από τον καπιταλισμό**

Στις οποίες ανήκει ο Μαρξιστικός φεμινισμός και ο σοσιαλιστικός φεμινισμός

- **Μορφές με πίστη στις αποκλειστικά πολιτισμικές και όχι βιολογικές διαφορές**

Στις οποίες ανήκει ο Αμαζονικός φεμινισμός και ο ψυχαναλυτικός φεμινισμός

ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Ο Φεμινιστικός πολιτικός [ακτιβισμός](#) συνήθως κάνει εκστρατείες σε θέματα όπως το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του σώματος της γυναίκας και της αναπαραγωγικής της ικανότητας, η ενδο-οικογενειακή βία, οι άδειες και τα επιδόματα μητρότητας, διεκδίκηση ίσων μισθών για την ίδια εργασία, η σεξουαλική παρενόχληση, οι διακρίσεις και η σεξουαλική βία. Τα θέματα που εξερευνώνται στον φεμινισμό περιλαμβάνουν την [πατριαρχία](#), τα στερεότυπα (διακρίσεων λόγω φύλου και παραδοσιακών [ρόλων](#) των φύλων), την αντικειμενοποίηση, την προβολή της γυναίκας ως σεξουαλικό αντικείμενο και την καταπίεση.

ΑΠΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Ο φεμινισμός χωρίζεται ιστορικά σε **κύματα**, ανάλογα με την εξέλιξή του και τις απαιτήσεις που αλλάζουν με επεκτατικό εμπλουτισμό σε κάθε τομέα της ζωής.

Οι απαρχές του κινήματος του φεμινισμού τοποθετούνται ιστορικά την περίοδο της Γαλλικής Επανάστασης. Αρχικά, είχε την μορφή ενός τετραδίου παραπόνων (1789), το οποίο αργότερα εξελίχθηκε στην λεγόμενη **Διακήρυξη Δικαιωμάτων των Γυναικών** (1791). Έτσι, σιγά σιγά ο αγώνας οργανώνεται... Από εκεί το ενδιαφέρον μεταφέρεται στην Αγγλία, 70 χρόνια αργότερα, με τον αγώνα για την διεκδίκηση ψήφου. Βασική αρχή δεν ήταν άλλη από την ισότητα των 2 φύλων. Κάπου στον εικοστό αιώνα εμφανίζονται και οι σουφραζέτες, οι οποίες ξεκίνησαν την δράση τους με εισβολές σε βουλευτικές συνεδριάσεις και συνέχισαν με εμπρησμούς δημοσίων κτηρίων.

ΑΠΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η πρώτη σουφραζέτα στον κόσμο δεν ήξερε καν πως ήταν σουφραζέτα και έδρασε εκείνη την περίοδο. Άκουγε στο όνομα Μαρία – Ολυμπία Γκουζ, ήταν συγγραφέας και κοινωνική μεταρρυθμίστρια, και συνέταξε την περίφημη «Δήλωση των δικαιωμάτων της γυναίκας και της πολίτιδος» ως απάντηση στην αντίστοιχη δήλωση που αφορούσε μόνο στους άντρες. Την ίδια περίπου περίοδο στις Η.Π.Α. (1848) έχουμε την **πρώτη Διακήρυξη Συναισθημάτων** με αιτήματα που αφορούσαν το δικαίωμα ψήφου και τη διεκδίκηση δικαιωμάτων γενικότερα σε σχέση με προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι γυναίκες της εποχής είτε στο σπίτι είτε στον χώρο εργασίας τους. Στη Γαλλία το 1872, ιδρύθηκε η «Ένωση υπέρ των δικαιωμάτων των γυναικών» εκδίδοντας το έντυπο «Δικαιώματα γυναικών», το οποίο κυκλοφορούσε επί 23 χρόνια. Το 1878 στο Παρίσι έχουμε το **πρώτο Φεμινιστικό Συνέδριο**.

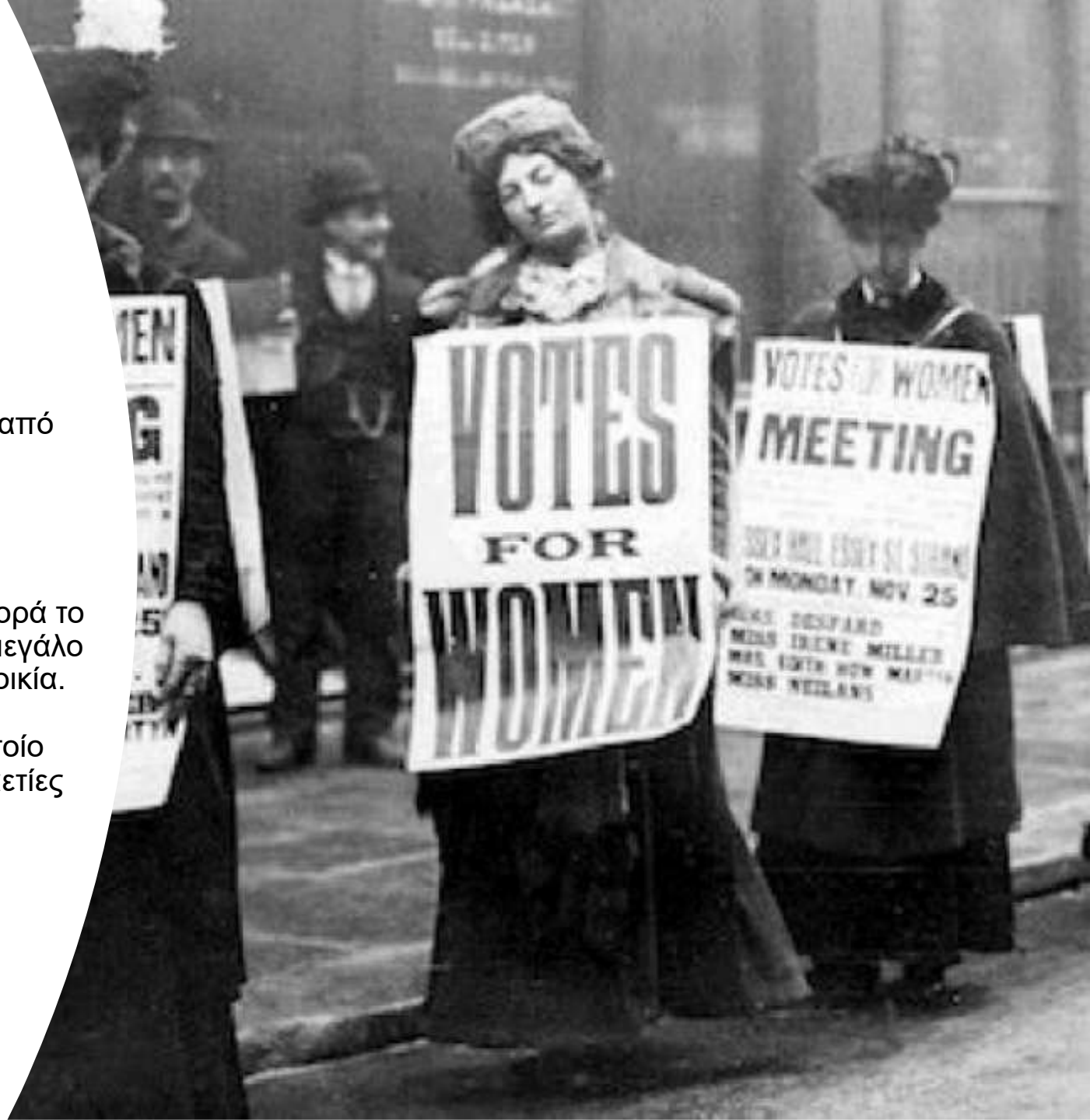

ΠΡΩΤΟ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΥΜΑ

Η αντίληψη της ισότητας μεταξύ των δύο φύλων υπήρχε ήδη από τον 19ο με αρχές του 20ού αιώνα. Τότε όμως οι αγώνες του-συμβατικά- ονομαζόμενου πρώτου φεμινιστικού κύματος περιορίζονταν κυρίως στη νομοθετική κατοχύρωση των δικαιωμάτων των γυναικών. (**πρώτο** κύμα)

Στο τέλος του 19ου αιώνα δόθηκε στις γυναίκες για **πρώτη** φορά το **δικαίωμα ψήφου** σε εθνικές εκλογές. Η χώρα που έκανε το μεγάλο βήμα ήταν η Ν.Ζηλανδία, που τότε αποτελούσε βρετανική αποικία.

Έτσι δημιουργείται το πιο δημοφιλές κύμα ,**το δεύτερο** ,το οποίο συνδέεται άμεσα με τις έντονες ακτιβιστικές δράσεις στις δεκαετίες του 1960 & 1970

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΥΜΑ

Έμπνευση του συγκεκριμένου κύματος θεωρείται κατά πολλούς το “Δεύτερο Φύλο” της Σιμόν ντε Μποβουάρ, το οποίο από το 1949 όταν και εκδόθηκε ως και σήμερα θεωρείται σημείο αναφοράς του φεμινιστικού κινήματος. Εκεί ουσιαστικά η φιλόσοφος εξηγεί πως θεωρεί ότι η γυναίκα της πατριαρχικής κοινωνίας ζει καταπιεσμένη, απαξιωμένη και περιορισμένη λόγω μίας παράλογης διάκρισης βάσει βιολογικής διαφοράς. Εξηγεί δηλαδή πως οι γυναίκες θεωρούνται το δεύτερο φύλο.

Έτσι μια δεκαετία αργότερα ξεκίνησε η έντονη κινητοποίηση των γυναικών. Υπήρξαν πολλές διαμαρτυρίες σε δρόμους, όπου γυναίκες διεκδικούσαν πίσω την αξιοπρέπεια και την ελευθερία τους

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΤΡΙΤΟ ΚΥΜΑ

Τα ζητήματα των ανδρών και του ανδρικού φύλου (ανδρισμός) έθεσε η ατζέντα στο **Τρίτο Κύμα** (Third Wave 1980-2010) αλλά και την ισότητα στις αμοιβές, όπως τα ίσα δικαιώματα των δύο φύλων σε όλους τους τομείς. Στην τρίτη περίοδο το αίτημα για έλλειψη βίας στην εργασία και στην οικογένεια, η εναντίωση στη σεξουαλική παρενόχληση και στη ρατσιστική συμπεριφορά σε δημόσια και ιδιωτική ζωή γίνονται το διακύβευμα.

ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όπως είναι φυσικό όμως, ένα τέτοιο μεγάλο κίνημα **δε** μπορούσε να αφήσει **ανεπηρέαστη** την **Ελλάδα**. Τα πρώτα βήματα έγιναν μετά τη δεκαετία του **1860**, όταν ο ρόλος της γυναίκας άρχισε να αλλάζει. Πλέον η ζωή των γυναικών στα μεσαία κοινωνικά στρώματα είχε αρχίσει να αποκτά και κοινωνικό χαρακτήρα ξεφεύγοντας από τον οικιακό χώρο και ανοίγοντας ορισμένες νέες προοπτικές για αυτές, κυρίως στο χώρο της εκπαίδευσης.

Η μεγάλη αρχή ωστόσο έγινε με τη δράση της Καλλιρρόης Παρρέν, γνωστής και ως η πρώτη Ελληνίδα φεμινίστρια κατά πολλούς. Η Καλλιρρόη Παρρέν ήταν από τις γυναίκες που εκμεταλλεύτηκε τις λιγοστές ευκαιρίες που της προσφέρονταν για εκπαίδευση στην Ελλάδα. Σπούδασε δασκάλα και δούλεψε ως διευθύντρια παρθεναγωγείων στη Ρωσία και τα Βαλκάνια. Όταν μετακόμισε στην Αθήνα ανέλαβε την αρχισυνταξία και την έκδοση της πρώτης γυναικείας εφημερίδας με όνομα Εφημερίς των Κυριών.

Καλλιρρόη Παρρέν

Η Καλλιρρόη Παρρέν μάλιστα ήταν εκείνη που εκπροσωπούσε την χώρα μας σε διάφορα διεθνή συνέδρια, ενώ δε δίστασε να δημιουργήσει ακόμη και την Ένωση των Ελληνίδων. Έτσι με πρωτοβουλία δική της δημιουργήθηκε μία από τις πρώτες έντονες κινητοποιήσεις γυναικών στη χώρα. Η συγκεκριμένη κινητοποίηση έλαβε την υποστήριξη του διεθνούς κινήματος και δικτύου, αφού στάλθηκε βοήθεια ακόμη και από το εξωτερικό, προκειμένου να φροντισθούν οι τραυματιμένες γυναίκες.

Έτσι ουσιαστικά ξεκίνησε ο φεμινισμός τόσο στην Ελλάδα, όσο και στον υπόλοιπο κόσμο. Μία από τις σημαντικότερες ιδέες και αντιλήψεις της ανθρώπινης ιστορίας διαδόθηκε μέσα από διαμαρτυρίες, πορείες και αγώνες.

Τα πρώτα γενέθλια του φεμινισμού ως αυτόνομο κίνημα -και όχι ως μέρος του προοδευτικού κινήματος- θεωρούνται το πρώτο συνέδριο για τα δικαιώματα των γυναικών στο Seneca Falls, στη Νέα Υόρκη το 1848. Ημέρα ορόσημο για το φεμινιστικό κίνημα έγινε επίσης η **8η Μαρτίου 1857**, όπου 20.000 εργάτριες κλωστοϋφαντουργίας διεκδίκησαν τη μείωση του ωραρίου εργασίας (από 16 σε 12 ώρες) και κατά συνέπεια την αύξηση της ποιότητας ζωής, μέσω μαζικής απεργίας σε μια περίοδο όπου δεν επιτρεπόταν ούτε καν να σκεφτείς να συνδικαλιστείς. Για αυτό άλλωστε έχει καθιερωθεί **8 Μαρτίου η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ**

ΔΥΚΤΙΟΓΡΑΦΙΑ

<https://www.doctv.gr>

<https://www.patris.gr/2020/09/03/i-istoria-toy-feministikoy-kinimatos/>

<https://el.wikipedia.org>

<https://frapress.gr>